

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 18. maj 2021

Sag 15/2021

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

U

(advokat Jakob Fastrup, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Aarhus den 19. september 2019 (72-6873/2019) og af Vestre Landsrets 11. afdeling den 29. september 2020 (S-2002-19).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Jens Kruse Mikkelsen, Lars Apostoli og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Dommen er anket af tiltalte, U, med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse af bestemmelsen om udvisning.

Anbringender

U har anført navnlig, at den pålagte meldepligt i den periode, som tiltalen angår, er uproportional og i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om ret til privatliv og familieliv. Meldepligten er frem til den 1. maj 2019 også i strid med den ret til bevægelsesfrihed, som følger af artikel 2 i Tillægsprotokol 4 til Menneskerettighedskonventionen.

Et indgreb må ikke gå videre, end formålet tilsiger, og meldepligten må også vurderes i lyset af dansk rets almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

De hensyn, der ligger bag meldepligten, kan ikke begrunde den skete indskrænkning i hans ret til privatliv og familieliv og ret til bevægelsesfrihed.

Samtlige de hensyn, som taler imod meldepligt, gør sig gældende. Der er gået lang tid siden dommen fra 2007, hvorved han blev udvist. Der er ingen udsigt til, at udvisningen kan effektueres, idet han er statsløs palæstinenser og ikke har et hjemland. Der er ikke hensyn til statens sikkerhed eller andre samfundsinteresser, der gør meldepligt relevant. Der har i tiltaleperioden ikke været noget reelt hensyn til at kende hans opholdssted med henblik på at sikre sig mod ny kriminalitet. Der har ikke været tvivl om, hvor han rent faktisk befandt sig og kunne kontaktes af politiet, nemlig på bopælen i Brabrand, hvor han bor med sin hustru og deres tre børn.

Transporten til politigården i Aarhus, som ligger mere end 5 kilometer fra hans bopæl, har skullet foregå til fods, da han ikke har økonomisk mulighed for kollektiv eller individuel transport, og da han ikke kan cykle på grund af en skade i knæet. Han kunne i stedet have været pålagt at melde sig på den nærpolitistation, som kun ligger ca. 1 kilometer fra hans bopæl.

Den daglige meldepligt mere end 5 kilometer fra hans bopæl udgør et meget væsentligt indgreb i hans rettigheder efter Menneskerettighedskonventionen og går ud over det nødvendige for at opfylde de hensyn, der ligger bag meldepligten. Meldepligten er mere indgribende, end hvad der har været tilfældet i de sager, Højesteret tidligere har truffet afgørelse i. Sagen adskiller sig fra Højesterets seneste dom af 22. marts 2021 i sag 105/2020 bl.a. derved, at der er tale om daglig meldepligt.

Meldepligten er mere pålagt af chikanøse grunde end af saglige grunde. Meldepligten er anvendt som en slags motivationsfremmende foranstaltning, selv om han som statsløs ikke har mulighed for at rejse noget sted hen.

De afgørelser fra Rigspolitiet og Nordsjællands Politi, hvorved han er pålagt daglig meldepligt på politigården i Aarhus, er på denne baggrund ugyldige, og han kan ikke straffes for ikke at have overholdt meldepligten.

Hvis Højesteret finder, at han kan straffes for ikke at have overholdt meldepligten, er den udvalgte straf på fængsel i 6 måneder passende, og han anerkender, at der i givet fald skal ske udvisning som bestemt af landsretten.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at betingelserne i udlændingelovens § 34, stk. 4, for at pålægge U meldepligt i tiltaleperioden er opfyldt, og at meldepligten må anses for proportional for at sikre, at myndighederne løbende har kendskab til, hvor han opholder sig med henblik på, at der kan ske udsendelse, så snart muligheden herfor opstår. Afgørelserne fra Rigspolitiet og Nordjællands Politi om meldepligt kan således ikke anses for ugyldige for så vidt angår tiltaleperioden.

Meldepligten udgør ikke et uproportionalt indgreb i Us ret til privatliv eller familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller – for så vidt angår perioden indtil den 1. maj 2019 – retten til bevægelsesfrihed efter artikel 2 i Tillægsprotokol 4 til Menneskerettighedskonventionen.

I den samlede proportionalitetsvurdering må med betydelig vægt indgå, at U er på tålt ophold, fordi han har begået meget alvorlig kriminalitet og derfor er uønsket her i landet. Han har pligt til at udrejse, men kan ikke tvangsudsendes til Libanon. Han er efter udvisningsdommen fra 2007 flere gange idømt fængselsstraf bl.a. for vold og manglende overholdelse af opholds- og meldepligt.

Endvidere må indgå varigheden af den meldepligt, som U har været pålagt. Det må indgå, at det netop var af hensyn til proportionaliteten, at meldepligten fra juli 2018 blev ændret til politigården i Aarhus, således at den blev mindre indgribende.

Efter landsrettens bevisvurdering var der ikke konkret risiko for, at U ville skjule sig for politiet, og der var ikke udsigt til, at udvisning af ham kunne gennemføres inden for en overskuelig fremtid. Det må i den forbindelse indgå, at det ikke kan udelukkes, at han på et tidspunkt vil kunne udsendes til Libanon.

U bor sammen med sin ægtefælle og deres tre børn tæt på det sted, hvor han er pålagt at melde sig. Han er pålagt daglig meldepligt, men i et større tidsrum, således at han har mulighed for at vælge, hvilket tidspunkt på dagen der passer ind i hans program.

Det er i udlændingelovens § 34, stk. 4, og forarbejderne hertil overladt til politiet at bestemme stedet for meldepligten. Det er ikke uproportionalt, at U skal melde sig på politigården i Aarhus og ikke på Aarhus Vest Politistation i Brabrand, der har begrænset åbningstid. Meldepligten er pålagt et sted, der ligger tæt på hans bopæl.

Den pålagte meldepligt må anses for at udgøre et forholdsvis begrænset indgreb i Us ret til privat- og familieliv og ret til bevægelsesfrihed og kan ikke anses for uproportional.

Der foreligger ikke andre særlige grunde, f.eks. sygdom, der kan føre til at tilsidesætte den pålagte meldepligt.

Samlet set er der ikke grundlag for at tilsidesætte Rigspolitiets afgørelse af 6. juli 2018 og Nordsjællands Politis afgørelse af 25. februar 2019 som ugyldige, og U er således med rette dømt for overtrædelse af den pålagte meldepligt i tiltaleperioden.

Straffen bør skærpes til ikke under 7 måneders ubetinget fængsel. Der bør herved lægges vægt på, at U to gange tidligere er idømt fængselsstraf for bl.a. manglende overholdelse af meldepligt, og at der er tale om et stort antal overtrædelser begået kontinuerligt over en periode på 11 måneder. U har bevidst tilsidesat sin meldepligt, uanset at den er blevet indskærpet over for ham, og at han undervejs i forløbet er blevet sigtet for overtrædelse af meldepligten. Der foreligger ikke sådanne formildende omstændigheder, at der er grundlag for at nedsætte straffen i forhold til det, lovgivningsmagten har forudsat.

U skal udvises med indrejseforbud i 6 år som bestemt af landsretten.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

U, som er statsløs palæstinenser fra Libanon, blev i august 2005 meddelt asyl i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1. I juni 2007 blev han idømt 5 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 191, og han blev ved dommen udvist med indrejseforbud for bestandig. Som følge af udvisningen bortfaldt hans opholdstilladelse. Flygtningenævnet traf i januar 2010 afgørelse om, at han fortsat opfyldte betingelserne for asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1,

men at han var udelukket fra på ny at få opholdstilladelse efter lovens § 10, stk. 3. Flygtningævnet bestemte derfor, at han skulle udrejse, men at han ikke tvangsmæssigt kunne udsendes til Libanon eller til et andet land, hvor han ikke var beskyttet mod at blive videresendt til Libanon, jf. udlændingelovens § 31, stk. 1.

I april 2010 blev U løsladt fra afsoning, og han opholdt sig herefter på tålt ophold i Danmark. Ved løsladelsen blev han af Udlændingestyrelsen pålagt at tage ophold i Center Sandholm, og Rigspolitiet pålagde ham at melde sig hos politiet i centret hver dag kl. 10. I oktober 2016 pålagde Udlændingestyrelsen ham at opholde sig i Udrejsecenter Kærshovedgård, og Rigspolitiet oplyste ham om, at han fremover dagligt skulle melde sig hos politiet i centret mellem kl. 10 og kl. 12. I marts 2017 ophævede Udlændingestyrelsen opholdspligten i lyset af Højesterets dom af 17. januar 2017 (UfR 2017.1228).

Den 6. juli 2018 traf Rigspolitiet afgørelse om, at U dagligt skulle melde sig mellem kl. 9 og kl. 15 på politigården i Aarhus. Denne afgørelse blev den 13. november 2018 stadfæstet af Udlændinge- og Integrationsministeriet. Meldepligten blev efter en fornyet vurdering opretholdt ved Nordsjællands Politis afgørelse af 25. februar 2019, hvilket blev stadfæstet af Rigspolitiet ved afgørelse af 8. juli 2019.

Sagen angår, om U kan straffes for i 332 tilfælde i perioden fra den 24. juli 2018 til den 20. juni 2019 at have overtrådt den pålagte meldepligt. Der er i givet fald også spørgsmål om sanktionen.

Meldepligten

Højesteret har senest ved dom af 22. marts 2021 i sag 105/2020 taget stilling til spørgsmålet om meldepligt for en udlænding på tålt ophold i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, hvilket vil sige Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 (om ret til privatliv og familieliv) og artikel 2 i Tillægsprotokol 4 til Menneskerettighedskonventionen (om ret til bevægelsesfrihed).

Som anført i dommen fremgår det af lovforarbejderne, at pålæg om meldepligt kun kan undlades, hvis det vil være uproportionalt i forhold til Danmarks internationale forpligtelser, eller hvis der foreligger andre særlige grunde, f.eks. sygdom. I lovforarbejderne er det forudsat, at

personer, som er på tålt ophold, og som ikke er pålagt opholdspligt, som udgangspunkt pålægges daglig meldepligt hos det lokale politi efter politiets nærmere bestemmelse.

Meldepligt for en person på tålt ophold er et vilkår, der er knyttet til, at vedkommende opholder sig her i landet, selv om der er sket udvisning. U har i den periode, som sagen angår, været pålagt at melde sig dagligt på politigården i Aarhus inden for tidsrummet mellem kl. 9 og kl. 15. Politigården ligger godt 5 kilometer fra hans opholdssted hos ægtefællen og deres tre børn i Brabrand.

Højesteret finder, at der ikke er grundlag for at fastslå, at den pålagte meldepligt udgjorde et uproportionalt indgreb i hans ret til privatliv eller familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 eller – for så vidt angår perioden indtil den 1. maj 2019 – den ret til bevægelsesfrihed efter artikel 2 i Tillægsprotokol 4, som udlændingelovens dagældende forarbejder forudsatte, at personer på tålt ophold i Danmark var omfattet af.

Højesteret finder desuden, at der ikke i øvrigt foreligger særlige grunde, der kan føre til at tilsidesætte den pålagte meldepligt.

U er dermed med rette fundet skyldig i overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved i perioden fra den 24. juli 2018 til den 20. juni 2019 ikke at have overholdt sin meldepligt.

Strafudmåling og udvisning

U er ved Østre Landsrets dom af 13. marts 2015 og Retten i Hillerøds dom af 31. maj 2016 straffet for ikke at have overholdt pålæg om opholds- og meldepligt.

Begge domme har gentagelsesvirkning i forhold til den foreliggende sag, og sagen skal således bedømmes som et tredjegangstilfælde ved strafudmålingen.

312 af overtrædelserne er begået forud for den 1. juni 2019, hvor det var forudsat i forarbejderne til udlændingeloven, at straffen i tredjegangstilfælde med et sådant antal overtrædelser som udgangspunkt skal udmåles til fængsel i 5 måneder. 20 af overtrædelserne er begået i juni 2019, hvor straffen for ikke at overholde meldepligten var blevet skærpet ved lov nr. 174 af 27. februar 2019. I lovforarbejderne er det forudsat, at straffen i tredjegangstilfælde som ud-

gangspunkt skal udmåles til fængsel i 3 måneder for 10 eller flere overtrædelser pr. kalendermåned.

Straffen fastsættes herefter til fængsel i 7 måneder, jf. straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt.

Højesteret tiltræder, at U er udvist med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4.

Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 7 måneder.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 7 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

afsagt den 29. september 2020 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Claus Rohde og Torben Geneser med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2002-19

Anklagemyndigheden
mod
U
født den
(advokat Jakob Fastrup, Ikast)

Retten i Aarhus har den 19. september 2019 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 72-6873/2019).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans.

Tiltalte har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

Anklagemyndigheden har oplyst, at der ikke er udsigt til, at tiltalte inden for en overskuelig fremtid kan udsendes af Danmark.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet A har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han var klar over, at han var pålagt meldepligt, men han valgte at prioritere sin familie. Den daglige meldepligt er en stor belastning af ham og hans familie, da han bruger lang tid på at gå til politigården. Meldepligten gør det svært også at passe børnene. Han kan ikke cykle på grund af en skade i knæet, og han har ikke penge til bussen, hvorfor han er nødt til at gå til politigården.

Han har overholdt meldepligten, siden han blev løsladt. Det er ikke umuligt at komme til politigården, men meget belastende.

Han har tre børn, som nu er 2, 5 og 6 år gamle. Den ældste er begyndt i skole, mens de to mindste går i henholdsvis vuggestue og børnehave. Han afleverer børnene i institution hver morgen. Hvis et af børnene bliver sygt, og de ringer fra institutionen, skal han kunne hente barnet inden for 30 minutter. Han har også haft problemer med at overholde meldepligten, hvis et af børnene er sygt, hvor han må blive hjemme. Det er sket flere gange. Hans kone har ikke mulighed for at blive hjemme ved børnenes sygdom. Han har kontaktet politiet, hvis han har haft problemer med at komme.

Han passer hjemmet og børnene.

A har supplerende forklaret, at tiltalte primært afleverer og henter børnene i institution, da hun skal på arbejde. Hvis der opstår problemer i løbet af dagen, kontakter institutionerne tiltalte.

Hun har fortsat samme job, men er blevet tilbudt en højere løn.

Hendes helbred er fortsat skidt. Selv om hun træner, lider hun fortsat af bækkenledslåsning, men det er ikke så slemt som i 2019.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Tiltalte har erkendt, at han ikke har meldt sig hos politiet de datoer, som fremgår af tiltalen. Spørgsmålet er derfor, om meldepligten udgør et uproportionalt indgreb i tiltaltes bevægelses-

frihed og retten til respekt for privatliv og familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Landsretten tiltræder, at dommen afsagt den 20. august 2018 af Retten i Hillerød om overtrædelser af opholds- og meldepligt ikke vedrører meldepligten i denne sag, som tiltalte blev pålagt ved Rigspolitiets afgørelse af 6. juli 2018, og som er opretholdt ved afgørelse af 25. februar 2019 fra Nordsjællands Politi.

Af udlændingelovens § 34, stk. 4, fremgår bl.a., at politiet, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemmer, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Landsretten tiltræder, at en udvisningsdømt kriminel udlænding på tålt ophold efter forarbejderne til udlændingelovens § 34, stk. 4, som udgangspunktet skal pålægges en daglig meldepligt. Tiltalte har forklaret, at det er besværligt, men ikke umuligt at overholde meldepligten, som han har opfyldt siden sin løsladelse i september 2019. Herefter og efter bevisførelsen i øvrigt finder landsretten, at der ikke foreligger oplysninger om sådanne særlige grunde, herunder om helbredsmæssige forhold, som kunne tale for at begrænse den pålagte meldepligt.

Tiltalte er ved Vestre Landsrets dom af 7. juni 2007 udvist med indrejseforbud for bestandig, og hans opholdstilladelse er derfor bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32. Han havde derfor ikke lovligt ophold i Danmark og var som følge heraf ikke omfattet af artikel 2 i Tillægsprotokol 4 i den omhandlede periode, jf. herved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 31. januar 2012 i sagen M.S. mod Belgien (nr. 50012/08), præmis 196.

Efter oplysningerne om tiltaltes personlige forhold tiltræder landsretten, at det må lægges til grund, at der i den periode, som tiltalen vedrører, ikke var konkret risiko for, at tiltalte ville skjule sig for politiet, at der ikke var udsigt til, at udvisning af tiltalte, der siden 2010 havde opholdt sig på tålt ophold, kunne gennemføres inden for en overskuelig fremtid, og at han ikke havde reel mulighed for frivilligt at rejse til Libanon eller et andet land.

Tiltalte er pålagt en daglig meldepligt ved politiet i Aarhus, og tiltalte bor med sin familie ca. 5 km derfra. Landsretten finder, at meldepligten for tiltalte, som sker for at sikre tiltaltes tilstedeværelse med henblik på udsendelse, er et forholdsvis begrænset indgreb i forhold til samfundets legitime interesse i at sikre tiltaltes tilstedeværelse med henblik på udsendelse.

Tiltalte har efter udvisningsdommen indgået ægteskab og har fået tre børn med sin nuværende hustru, som han bor sammen med, og han har forklaret, at meldepligten medfører konkrete problemer i hans dagligdag og familieliv.

Landsretten finder efter en samlet vurdering og henset til baggrunden for, at tiltalte er udvist for bestandig, og at tiltalte også efterfølgende er idømt frihedsstraffe for andre overtrædelser, herunder senest i 2016 for manglende overholdelse af hans opholds- og meldepligt efter udlændingeloven, at meldepligten ikke i den periode fra juli 2018 til juni 2019, som tiltalen angår, var et uproportionalt indgreb i retten til respekt for privatliv og familieliv.

Landsretten finder under disse omstændigheder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte afgørelserne af 6. juli 2018 og 25. februar 2019 om meldepligt som ugyldige.

Landsretten finder herefter, at det er bevist, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale.

Sanktion

Tiltalte har begået 312 overtrædelser af meldepligten i 2018 og 2019 før den 1. juni 2019, og 20 overtrædelser er begået efter 1. juni 2019. Alle overtrædelser er tredjegangstilfælde.

Straffen fastsættes til 6 måneders fængsel. Der er ikke grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte, som nu er 39 år, indrejste i 2003, men blev udvist for bestandig den 7. juni 2007, og tiltalte har ikke siden haft lovligt ophold i Danmark. Tiltalte har ingen tilknytning til arbejdsmarkedet. Han taler dansk. Han bor med sin ægtefælle og tre mindreårige børn i Danmark, men familielivet er etableret efter, at tiltalte var udvist. Tiltalte har endvidere et barn fra et tidligere forhold. Herefter og henset til karakteren af den begåede kriminalitet og den idømte

straf finder landsretten, at udvisning af tiltalte ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Tiltalte udvises derfor med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. 32, stk. 4, nr. 4 og 5.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Tiltalte straffes med fængsel i 6 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år, som har gyldighed fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.

Elisabeth Mejnertz

Claus Rohde

Torben Geneser

D O M

afsagt den 19. september 2019

Rettens nr. 72-6873/2019

Politiets nr. 4200-84149-00004-19

Anklagemyndigheden

mod

U

født den ...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 14. august 2019 og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 17. september 2019.

U er tiltalt for overtrædelse af:

1. (1-281.)

udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved hver dag i perioden fra og med den 24. juli 2018 til og med den 30. april 2019, i alt 281 gange, at have undladt at overholde sin af politiet den 6. juli 2018 og den 25. februar 2019 pålagte meldepligt ved personlig fremmøde hver dag mellem kl. 9.00 og kl. 15.00 hos Østjyllands Politi, Ridderstræde 1 i Aarhus.

2. (282.-296.)

udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved hver dag i perioden fra og med den 1. juni 2019 til og med den 15. juni 2019, i alt 15 gange, at have undladt at overholde sin af politiet den 25. februar 2019 pålagte meldepligt ved personlig fremmøde hver dag mellem kl. 09.00 og kl. 15.00 hos Østjyllands Politi, Ridderstræde 1 i Aarhus.

3. (297. 327.)

udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved hver dag i perioden fra og med den 1. maj 2019 til og med den 31. maj 2019, i alt 31 gange, at have undladt at overholde sin af politiet den 25. februar 2019 pålagte meldepligt ved personlig fremmøde hver dag mellem kl. 9.00 og kl. 15.00 hos Østjyllands Politi, Ridderstræde 1 i Aarhus.

4. (328. 332.)

udlændingelovens § 60, stk. 2, jf. § 34, stk. 4, ved hver dag i perioden fra og med den 16. juni 2019 til og med den 20. juni 2019, i alt 5 gange, at have undladt at overholde sin af politiet den 25. februar 2019 pålagte meldepligt ved personlig fremmøde hver dag mellem kl. 9.00 og kl. 15.00 hos Østjyllands Politi, Ridderstræde 1 i Aarhus.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 2, udvises med indrejseforbud gældende i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse med henvisning til, at politiets afgørelser af 24. juli 2018 og 30. april 2019 er ugyldige.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Tiltalte har forklaret, at han godt vidste, at han havde en meldepligt. Han har været bekendt med dette siden den 24. juli 2018, men han oplyste til politiet, at han havde været i Retten Hillerød, hvor han var blevet frifundet, og hvor afgørelserne om meldepligt var blevet kendt ugyldige.

Politiet kontakter ham omkring hver 1½ måned og oplyser, at han bliver sigtet for de gange, han ikke er mødt.

Han har ikke mulighed for transport fra sit hjem i Brabrand til politigården i Aarhus, og han kan ikke gå til politigården, da han er blev skudt i benet i Libanon. Han har foreslået politiet at flytte meldepligten til City Vest, hvor der er lokalpoliti, men det vil de ikke. Han har ikke råd til bus, da han ingen indkomst har, fordi han ikke må arbejde. Han har en kone og 3 børn på henholdsvis 1, 4 og 5 år. Han har haft arbejdet hos ..., men da han ikke har arbejdstilladelse, måtte han stoppe for 2 år siden. Han fik en bøde på 40.000 kr., fordi han havde arbejdet hos Han arbejdede som blandt andet elektromekaniker hos ... fik også en bøde, fordi han havde ham ansat. Han vil stadig få arbejde hos ..., hvis han havde arbejdstilladelse.

Han er på tålt ophold, og det har han været siden den 6. april 2010. Han kom til Danmark i 2003.

Han blev løsladt i 2010 efter dommen fra 2007. Han kom så til Sandholmlejren, hvor han boede omkring et år. I den periode opfyldte han sin meldepligt. Han flyttede efter et år, fordi han ikke kunne holde til at være der. Der var blandt andet en mand, der blev dræbt, mens han var der. Han gik på et tidspunkt ud og røg en smøg, og der kom 3 mennesker ud af en taxi som truede ham med en kniv. Han gik derfor hen til en medarbejder og sagde, at han ikke kunne klare det mere, hvorfor han tog til Aarhus til sin familie.

Hen mener ikke, at han har meldepligt længere, da dommen fra Hillerød har frifundet ham for meldepligten. Der stod i dommen "senere afgørelser". Han mener derfor, at de afgørelser, der er truffet i denne sag, er ugyldige.

Han har sagt til X, der er sagsbehandler ved Rigspolitiet, at han ikke mener, at han har meldepligt mere. Hun henviste ham i den forbindelse til, at han igen måtte gå til retten.

Omkring forhold 2 og 4, har tiltalte forklaret, at han ikke var orienteret om, at strafferammen var skærpet med virkning fra den 1. juni 2019. Han havde talte med politiet uden, at de havde orienteret ham om dette. Han blev derfor overrasket over, at politiet pludselig mødte op på hans bopæl og anholdte ham. Han har været varetægtsfængslet i 3 måneder nu. Han meldte sig selv. Han har efter, at han blev løsladt af Retten i Aarhus overholdt sin meldepligt. Han var nede ved politiet efter, at landsretten den 24. juni 2019 traf afgørelse om, at han kunne varetægtsfængsles. Politiet fængslede ham ikke i forbindelse med, at han meldte sig i henhold

til meldepligten i de efterfølgende dage. Det var først den 26. juni 2019 han blev varetægtsfængslet. Han var denne dato gået ned til politiet og ventede på, at han blev fængslet.

Han har været gift med sin hustru i 7 år, og de har sammen 3 børn. Hvis han skal overholde meldepligten, skal han gå i 1½-2 timer hver vej. Han går langsomt, fordi han tidligere er blevet skudt i benet. Han kan derfor heller ikke cykle. Hans kone har en bil, men hun tager på arbejde kl. 7.30, og hun er ikke hjemme før kl. 15. Konen kan derfor ikke køre ham. Han har ikke fået en krone fra Danmark, siden han kom til landet i 2003. Han har ikke råd til transport, da han ingen indtægt har.

I forbindelse med, at han har talte med X fra Rigspolitiet, har han anmodet om, at meldepligten flyttes til City Vest i Brabrand, da han så vil kunne overholde den. Han har forsøgt at forklare hende, at han ikke kan gå ind til Aarhus. Hans anmodning er ikke blevet imødekommet.

Han er ikke blevet hørt forud for den meldepligt, han blev pålagt i februar 2019.

Det er ham, der er "husmor", hjemme hos dem. Han følger børnene i institution, og det er ham, der gør rent, vasker tøj og handler, fordi hans kone arbejder, mens han går hjemme. Hvis børnene er syge, er det ham, der passer børnene. Hans kone har fået overbelastet sin ryg, mens han har været fængslet. Hans børn har ikke fået at vide, at han er i fængsel. Han har ingen kontakt med sine børn, fordi han ikke må ringe fra arresten. Hans kone har besøgt ham nogle gange. Konen har fortalt, at børnene spørger efter ham hver dag, og hans kone har svært ved at klare det hele derhjemme samtidig med, at hun skal arbejde. Han er bekymret for, at hans kone får ødelagt sin ryg.

A har forklaret, at hun er gift med tiltalte. Hun kan bekræfte det, som tiltalte har forklaret om arbejdsfordelingen i hjemmet. Hun arbejder på et kontor, og hun arbejder fra kl. 8-15.30. Hun kan derfor ikke køre sin mand ned for at melde sig mellem kl. 9-15. Det har været fysisk meget hårdt, at U har været fængslet, og psykisk har det været endnu hårdere. Hun forstår ikke, hvorfor han er varetægtsfængslet. Børnene savner deres far, og der er flere konflikter mellem de to store børn. Den lille tager meget opmærksomhed, fordi han ikke kan gå. Det er derfor hårdt at være alene med alle 3 børn. Hun står op kl. 5 om morgenen for at få alt til at hænge sammen, og hun kommer først sent i seng.

Hun har for 3 uger siden fået et hekseskud i ryggen på grund af overbelastning. Hun prøvede at gå det væk, men for en uge siden kom det igen bare meget værre. Det var bækkenledsløsning, og hun kunne slet ikke bevæge sig. Hun måtte have hjælp fra sin mor, der bor i x-by og hendes møster. De måtte hente hende ude ved kiropraktoren, fordi hun ikke selv kunne komme derfra. Hun har pt. sin mor boende, fordi hun ikke selv kan løfte. Hun har været heldig at få et job med en højere løn, som hun skal starte på til 1. oktober. Det er vigtigt, at hun kommer i gang, fordi hun er den eneste forsørger.

Det fremgår af Rigspolitiets afgørelse af 6. juli 2018, at Udlændingestyrelsen den 16. marts 2017 ophævede tiltaltes opholdspligt på Kærshovedgård. Ved afgørelsen blev tiltalte i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 4, pålagt meldepligt indtil videre ved personligt fremmøde hver dag mellem kl. 9.00 og kl. 15.00 hos Østjyllands Politi på adressen Ridderstræde 1, 8000 Aarhus C.

Det fremgår videre af Rigspolitiets afgørelse, at tiltalte er statsløs palæstinenser fra Libanon. Han indrejste til Danmark i januar 2003, hvor han søgte asyl. Den 15. august 2005 meddelte Flygtningenævnet ham opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Tiltaltes opholdstilladelse bortfaldt som følge af, at tiltalte ved ankedom af 7. juni 2007 blev udvist med indrejseforbud for bestandig.

Den 18. januar 2010 traf Flygtningenævnet afgørelse om, at tiltalte isoleret set var omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, men at han var udelukket fra opholdstilladelse som følge af det meddelte indrejseforbud. Tiltalte blev pålagt at udrejse straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1 og 2. Nævnet bestemte samtidig, at tiltalte kunne udsendes tvangsmæssigt, dog ikke til Libanon eller et land, hvor tiltalte ikke er beskyttet mod videresendelse til Libanon, jf. udlændingelovens § 31, stk. 1.

Tiltalte har herefter siden den 18. januar 2010 opholdt sig i Danmark på tålt ophold.

Tiltalte blev løsladt den 6. april 2010, og Udlændingestyrelsen pålagde ham samme dag at tage ophold i Center Sandholm. Tiltalte blev i den forbindelse af Rigspolitiet samme dag pålagt daglig meldepligt i centret.

Tiltalte har herefter været pålagt opholds- og meldepligt.

Retten i Hillerød frifandt den 20. august 2018 tiltalte for overtrædelse af sin opholds- og meldepligt i tidsrummet fra den 1. august 2015 til den 24. oktober 2016, som følge af at opholds- og meldepligten havde haft en varighed på mere end 5 år og 1 måned, da Udlændingestyrelsen den 11. juni 2015 traf afgørelse herom, og da en fortsat opholds- og meldepligt udgjorde et uproportionalt indgreb i tiltaltes bevægelsesfrihed. Udlændingestyrelsens afgørelse af 11. juni 2015 om fortsat ophold i Center Sandholm og senere afgørelser herom blev herefter kendt ugyldige. Som følge heraf blev Rigspolitiets afgørelser om daglig meldepligt i samme periode kendt ugyldige.

Den 13. november 2018 stadfæstede Udlændinge- og Integrationsministeriet Rigspolitiets afgørelse af 6. juli 2018 om fortsat daglig meldepligt hos Østjyllandspoliti i Aarhus.

Nordsjællands Politi, Udlændingecenter, har den 25. februar 2019 truffet afgørelse om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 4, pålægges daglig meldepligt indtil videre ved personligt fremmøde hver dag mellem kl. 9.00 og kl. 15.00 hos Østjyllands Politi på adressen Ridderstræde 1, 8000 Aarhus C.

Rigspolitiet har den 8. juli 2019 truffet afgørelse om, at der ikke er grundlag for at ændre Nordsjællands Politis afgørelse af 25. februar 2019 om daglig meldepligt.

Tiltalte er tidligere straffet ved

- ankedom af 7. juni 2007 med fængsel i 5 år for overtrædelse af blandt andet straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2. Tiltalte blev ved dommen udvist med indrejseforbud for bestandig,
- dom af 2. juni 2008 med fængsel i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1,

- dom af 9. maj 2011 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. til dels 245,
- udeblivelsesdom af 2. marts 2012 med bøde for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 1, nr. 1,
- ankedom af 13. marts 2015 med fængsel i 40 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 1, jf. § 34, stk. 4 og § 42 a, stk. 8, nu stk. 9 samt,
- dom af 31. maj 2016 med fængsel i 14 dage for overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 1, jf. § 34, stk. 4 og § 42a, stk. 9, jf. til dels § 89.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 20. juni 2019 til den 21. juni 2019, hvor han blev løsladt i forbindelse med et grundlovsforhør. Tiltalte har efterfølgende været frihedsberøvet fra den 24. * **erstattes: [juni]** 2019 og frem til dom.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte er ved ankedom af 7. juni 2007 idømt 5 års fængsel for blandt andet grov narkokriminalitet. Tiltalte blev i forbindelse med dommen udvist med et indrejseforbud for bestandig. Den 18. januar 2010 traf Flygtningenævnet afgørelse om, at tiltalte skulle udvises straks, men ikke kunne tvangsudsendes til Libanon eller et land, hvor han ikke er sikret mod videresendelse til Libanon. Tiltalte har herefter opholdt sig i Danmark på tålt ophold, og han blev den 6. april 2010 pålagt at tage ophold i Center Sandholm og at melde sig i centret hver dag. Tiltalte har efter det oplyste ikke opholdt sig i centret siden en gang i 2011. Tiltalte er ved ankedom af 13. marts 2015 og dom af 31. maj 2016 dømt for adskillige overtrædelser af opholds- og meldepligten begået i perioden august 2010 til udgangen af juli 2015. Tiltalte blev ved upåanket dom af 20. august 2018 frifundet for en lang række overtrædelser af opholds- og meldepligten fra august 2015 til 24. oktober 2016, da retten fandt, at en fortsat opholds- og meldepligt var et uproportionalt indgreb i tiltaltes bevægelsesfrihed.

Tiltalte blev den 6. juli 2018 og den 25. februar 2019 pålagt meldepligt ved personlig fremmøde hver dag mellem kl. 9.00 og kl. 15.00 hos Østjyllandspoliti i Aarhus. Det kan lægges til grund som ubestridt, at tiltalte ikke har overholdt den pålagte meldepligten.

Retten finder ikke grundlag for at anse Rigspolitiets afgørelse af 6. juli 2018 for omfattet af den dom, der blev afsagt af Retten i Hillerød den 20. august 2018, idet denne afgørelse ikke var omfattet af de afgørelser, der var til prøvelse under sagens behandling. Der er derfor ikke af denne grund grundlag for at anse afgørelsen af 6. juli 2018 for ugyldig.

Retten finder endvidere ikke grundlag for at anse Nordsjællands Politis afgørelse af 25. februar 2019, der er stadfæstet af Rigspolitiet den 8. juli 2019, ugyldig som følge af forvaltningsretlige mangler.

Efter udlændingelovens § 34, stk. 4, bestemmer politiet, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og en udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal give møde hos politiet på nærmere angiv-

ne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Udlændingelovens § 34, stk. 4 (tidligere stk. 3) er oprindeligt affattet ved lov nr. 362 af 6. juni 2002.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der på baggrund af ordningen i udlændingelovens § 49 b, hvorefter Udlændingestyrelsen er forpligtet til hvert halve år, eller når der i øvrigt er anledning hertil, at undersøge, hvorvidt der er grundlag for at ændre afgørelsen om, at der ikke kan ske udsendelse (jf. Danmarks Internationale forpligtelser), og af hensyn til at sikre fuld efterlevelse af FN-resolution nr. 1373, er et behov for, at politiet kan iværksætte meldepligt over for udlændinge på tålt ophold. Det fremgår videre, at formålet med meldepligten er løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Udlændingelovens § 34, stk. 4 (tidligere stk. 3), er efterfølgende ændret ved lov nr. 1397 af 27. december 2008.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A., side 1928 ff., at hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden tilsiger, at udlændinge på tålt ophold underlægges en skærpet meldepligt. Der skal således sikres politiets mulighed for i langt højere grad, end tilfældet er i dag, at få en helt aktuel viden om de pågældendes opholdssted, herunder for at kunne udsende de pågældende straks, når muligheden herfor måtte op stå. Det bemærkes i den forbindelse, at tvangsmæssig udsendelse til hjemlandet vil forudsætte en ændring af asylmyndighedernes afgørelse, hvilket vil tage noget tid. Det fremgår videre af bemærkningerne, at udlændinge på tålt ophold i videst muligt omfang skal pålægges personligt at melde sig til politiet dagligt efter politiets nærmere bestemmelse.

Det fremgår, at det for så vidt angår de udlændinge på tålt ophold, hvor Udlændingestyrelsen har undladt at træffe afgørelse om opholdspligt, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8, forudsættes, at politiet som udgangspunkt pålægger de pågældende daglig meldepligt hos det lokale politi efter politiets nærmere bestemmelse. Udlændingen skal give personligt møde hos politiet.

Ved beslutningen om pålæg af meldepligt skal udlændingen gøres bekendt med, at udlændingen skal overholde den pålagte meldepligt. Der vil derfor alene i situationer, hvor der foreligger ganske specielle omstændigheder, der betyder, at udlændingen er afskåret fra at overholde meldepligten, kunne gives dispensation fra overholdelse af meldepligt. Det kan f.eks. være i en situation, hvor udlændingen er syg og har behov for lægehjælp. I sådanne situationer forudsættes det, ifølge bemærkningerne, at udlændingen så vidt muligt retter henvendelse til politiet forinden og anmoder om dispensation fra overholdelse af meldepligt med angivelse af begrundelse herfor. Efterfølgende vil udlændingen blive anmodet om at dokumentere eller sandsynliggøre over for politiet, at de oplysninger, den pågældende har givet om begrundelsen for den manglende overholdelse af meldepligten, kan lægges til grund, f.eks. ved fremlæggelse af lægeerklæring

Om forholdet til Danmarks internationale konventioner fremgår det, at den skærpede meldepligt vil være et indgreb, der er omfattet af artikel 2 (om frihed til valg af opholdssted) i 4. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det følger af den nævnte bestemmelse, at enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette skal have ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted. Beskyttelsen omfatter også udlændinge,

herunder udlændinge, der er på tålt ophold. Retten er dog ikke absolut, idet der kan gøres indgreb i denne ret, hvis det er i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den nationale sikkerhed og den offentlige orden. Det indebærer bl.a., at indgrebet skal være proportionalt i hvert enkelt tilfælde.

Den skærpede meldepligt varetager hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden og må som udgangspunkt anses for proportional, idet det - for at sikre de pågældende personers tilstedeværelse med henblik på udsendelse - kan være vanskeligt at pege på mindre indgribende foranstaltninger. Da proportionalitetsbetingelsen løbende skal være opfyldt, kan det med tiden blive vanskeligere at begrunde sådanne indgreb, f.eks. hvis det viser sig fortsat at være umuligt at udsende den pågældende.

Det fremgår, at afgørelser om meldepligt og påbud om ophold vil kunne indbringes for domstolene efter grundlovens § 63.

Politiet skal kunne godtgøre, at indgrebet i hvert enkelt tilfælde er proportionalt. Heri ligger bl.a., at myndighederne skal kunne fremlægge oplysninger, der viser, at der er et rimeligt grundlag for indgrebet af hensyn til at sikre de pågældende personers tilstedeværelse med henblik på udsendelse.

I bemærkningerne til lov af 13. april 2019 om blandt andet ændring af udlændingelovens § 34, stk. 4, der trådte i kraft den 1. maj 2019, er der anført:

"...

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 34, stk. 4, bestemmer politiet, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding på tålt ophold skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Det foreslås, at § 34, stk. 4, nyaffattes således, at politiet, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemmer at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og en udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Formålet med nyaffattelsen er at angive i bemærkningerne til bestemmelsen, at en udlænding på tålt ophold ikke er omfattet af beskyttelsen af bevægelsesfriheden i artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK, idet den pågældende ikke har lovligt ophold her i landet.

Den foreslåede ændring medfører ikke en ændring af bestemmelsens indhold eller anvendelse. Der er altså tale om en direkte videreførelse af den hidtil gældende bestemmelse.

...

Hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden tilsiger, at sådanne udlændinge underlægges en skærpet meldepligt.

Af hensyn til politiets tilrettelæggelse af meldepligten og politiets ressourceanvendelse i forbindelse hermed er det politiet, der bestemmer tid og sted for meldepligten.

...

For så vidt angår de udlændinge på tålt ophold, hvor Udlændingestyrelsen har undladt at træffe afgørelse om indkvartering på Udrejsecenter Kærshovedgård, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8, forudsættes det, at politiet som udgangspunkt pålægger de pågældende daglig meldepligt hos det lokale politi efter politiets nærmere bestemmelse. Udlændingen skal give personligt møde hos politiet.

Ved beslutningen om pålæg af meldepligt skal udlændingen gøres bekendt med, at udlændingen skal overholde den pålagte meldepligt. Der vil derfor alene i situationer, hvor der foreligger ganske specielle omstændigheder, der betyder, at udlændingen er afskåret fra at overholde meldepligten, kunne gives dispensation fra overholdelse af meldepligt. Det kan f.eks. være i en situation, hvor udlændingen er syg og har behov for lægehjælp. I sådanne situationer forudsættes det, at udlændingen så vidt muligt retter henvendelse til politiet forinden og anmoder om dispensation fra overholdelse af meldepligt med angivelse af begrundelse herfor. Efterfølgende vil udlændingen blive anmodet om at dokumentere eller sandsynliggøre over for politiet, at de oplysninger, den pågældende har givet om begrundelsen for den manglende overholdelse af meldepligten, kan lægges til grund, f.eks. ved fremlæggelse af lægeerklæring.

Den foreslåede ændring af bestemmelsens bemærkninger ændrer ikke ved, at myndighederne som hidtil skal vurdere, om et pålæg om meldepligt rejser spørgsmål om forholdet til Danmarks øvrige internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i EMRK om retten til respekt for familie- og privatliv.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets generelle opfattelse, at en vurdering af meldepligten i forhold til EMRK artikel 8 i de fleste tilfælde ikke vil føre til et andet resultat end den hidtidige vurdering i forhold til artikel 2 i 4. tillægsprotokol til EMRK, jf. Højesterets dom af 17. januar 2017 som gengivet i UfR 2017.1228 H. Det kan imidlertid ikke afvises, at vurderingen efter EMRK artikel 8 i det konkrete tilfælde vil føre til et andet resultat som følge af, at der er tale om et indgreb i en anden rettighed (retten til respekt for familie- og privatliv i stedet for retten til fri bevægelighed).

..."

Efter forarbejderne må det lægges til grund, at formålet med bestemmelsen i udlændingelovens § 34, stk. 4 om skærpet meldepligt er løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted for at sikre en udvist udlændings tilstedeværelse med henblik på udsendelse. Denne offentlige interesse vejer som udgangspunkt tungere end hensynet til den pågældende udlændings ret til bevægelsesfrihed eller den pågældendes ret til respekt for sit privatliv og familieliv efter menneskerettighedskonventionens artikel 8. Retten lægger videre til grund, at der efter forarbejderne som udgangspunkt skal pålægges en daglig meldepligt for at sikre politiet mulighed for at få en helt aktuel viden om pågældendes opholdssted.

Myndighederne skal godtgøre, at indgrebet i hvert enkelt tilfælde er proportionalt. Myndighederne skal således fremlægges oplysninger, der viser, at der er et rimeligt grundlag for indgrebet af hensyn til at sikre tiltaltes tilstedeværelse med henblik på udsendelse.

I bedømmelsen af proportionaliteten skal oplysningerne om tiltaltes forstraffe herunder navnlig, at tiltalte i 2007 er idømt en fængselsstraf på 5 år og udvist med indrejseforbud for be-

standig og efterfølgende i henholdsvis 2008 og 2011 er dømt for overtrædelse af straffelovens § 119 og § 244, jf. til dels § 245. Det må heroverfor indgå i vurderingen, at der var forløbet henholdsvis 8 år og 3 måneder og 8 år og godt 10 måneder fra tiltalte først gang blev meddelt opholds- og meldepligt, da Rigspolitiet henholdsvis den 6. juli 2018 og den 25. februar 2019 traf afgørelse om meldepligt, at der er tale om en daglig meldepligt godt 5 km fra tiltaltes bopæl, at politiet, da afgørelserne blev truffet, havde et sikkert grundlag for at vurdere, at der ikke var konkret risiko for, at tiltalte - der bor sammen med sin kone og 3 børn på en kendt adresse - ville skjule sig for politiet, at der ikke var udsigt til, at udvisningen af tiltalte kunne gennemføres inden for en overskuelig fremtid, og at tiltalte ikke havde reel mulighed for at udrejse frivilligt til Libanon eller noget andet land.

På den anførte baggrund finder retten efter en samlet vurdering, at Rigspolitiets afgørelser af henholdsvis den 6. juli 2018 og Nordsjællands Politis afgørelse af 25. februar 2019, stadfæstet af Rigspolitiet den 8. juli 2019 om daglig meldepligt udgør et uproportionalt indgreb i tiltaltes ret til privatliv og familieliv efter menneskerettighedskonventionens artikel 8. For så vidt angår overtrædelserne før ændringen af udlændingelovens § 34, stk. 4, der trådte i kraft den 1. maj 2019, udgør meldepligten tillige et uproportionalt indgreb i forhold til tiltaltes bevægelsesfrihed efter artikel 2 i Tillægsprotokol 4. Afgørelserne må derfor ophæves som ugyldige. Der er ikke herved taget stilling til, om tiltalte vil kunne pålægges en mindre indgribende meldepligt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, U, frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Mette Vinding

/dmn

* erstattes : [juni]

Berigtiget i medfør af retsplejelovens § 221

Retten i Aarhus, den 2. oktober 2019

Mette Vinding
/mbm